

ВІД ТЕПЛИХ СЛІВ НЕ ХОЛОДНО НІКОМУ

Від теплих слів не буде холодно нікому,
Від них завжди теплішає на серці,
Частіше посилаймо їх одне одному,
В собі добра підтримуймо джерельце.

Тримаймо душі у екологічній ніші,
Щоб не заводилася в них гидота,
Тоді й обличчя, й одяг матимем чистіші,
Спаде з думок облудна позолота.

Не забуваймо – “Я”, останнє в алфавіті,
Й тісне у ньому, наче ґрати слово,
Є безліч теплих і яскравих слів на світі,
Тож зігриваймо ними нашу мову.

Коли для когось ти розпалюєш багаття,
То й сам його тепло відчуєш скоро,
Не можна забувати, що ми сестри й браття,
Якщо не з хати, то з одного двору.

Відчує мати, як дитина палець вколе,
Хоч з'явиться на ньому крапля крові,
Відразу в неї серце защемить від болю,
Але від голки дужче ранить слово.

Не кидаймось необережними словами,

А будем ставитися так, як треба,
До ближніх наших, і вони також із нами,
Такими будуть, як самі до себе.

Дата написання вірша: 2020-11-27